

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

94. An raptus sit circumstantia necessario confitenda, si virgo sponte
consentit? Et quid, si parentes actualiter repugnent; quia tunc fit eis
manifesta vis; an tunc erit talis circumstantia in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

nam si sponte consentit, sufficit dicere, se toties copulam habuisse, cum femina soluta.

Et notatur non esse explicandam sodomiam commissam fuisse cum virgine, sed sufficere si dicatur in confessione commissam fuisse cum femina.

Et tamenque aduertitur, sui esse stuprantem feminam per vim fateri se commississe simplicem fornicationem per violentiam.

Et tandem cursum docetur, quod quando virgo sola polluitur, non tenetur exprimere circumstantiam virginitatis. Ex part. 1. tr. 7. Ref. 11.

§. 1. Affirmatiue respondent Doctores, quos citant, & sequuntur Fagundez de Precept. Eccles. tr. 2. lib. 4. c. 3. n. 13. & Bonacina de matr. q. 4. punct. 17. n. 2. Villalobos in sum. 10. 1. tr. 9. dub. 36. n. 15. Azorius p. 3. lib. 3. cap. 11. q. 4. & 5. Filliuc. tom. 2. tr. 30. c. 3. num. 66. & 72. Sylvius in addit. ad 3. part. quest. 9. art. 2. dub. 2. concl. 3. Quibus adde Nugnum in addit. ad 3. part. tom. 2. q. 9. art. 2. dub. 3. concl. 6. & Petrum Fay in addit. ad 3. part. q. 9. art. 2. disp. 8. concl. 1. quia circumstantia virginitatis mutat speciem, & est peccatum stupri; vel saltem est circumstantia aggrauans, maxime si virgo esset sub custodia parentum, & tutorum, vt aliqui volunt, & presertim D. Thomas 2. 2. q. 64. art. 6. Angelus verb. stuprum, in princ. Syluester verb. luxuria, q. 1. Tabiena verb. stuprum, num. 1. verb. luxuriosus, q. 5. n. 6. Armilla verb. luxuria, n. 4. & verb. stuprum, n. 1. Graffius part. 1. lib. 2. cap. 79. n. 1. & Pedazza in sum. precept. 6. §. 2. cum aliis.

2. Sed, his non obstantibus, contrariam sententiam probabiliorem esse iudico, nempe, peccatum virginis, si sponte consentiat, siue sit, siue non sit sub cura tutorum, & parentum, non esse peccatum stupri, sed simplicis fornicationis; & hanc circumstantiam non esse in confessione aperiendam. Et ita docent Viri doctissimi, Lessius lib. 2. cap. 10. dub. 6. num. 5. Coninch de Sacrament. disp. 7. dub. 4. n. 19. Sanchez de matr. tom. 2. lib. 7. disp. 4. n. 5. Valquez Opus. de restit. cap. 3. §. 1. dub. 1. n. 6. & in p. 2. disp. 112. c. 1. num. 1. qui pro hac sententia citat Sotum in 4. dist. 18. q. 2. art. 4. & meritò defendit à calumnia, quam illi imponent omnes ferè Doctores. Idem etiam docet Megala in 1. p. lib. 5. c. 11. n. 10. opin. 4. Navarra de restit. lib. 2. c. 3. n. 419. & alij, quos citat Salas in p. 2. to. 2. tract. 3. disp. 1. 4. n. 5. & hanc sententiam probabilem vocat Tannerus in part. 2. disput. 4. quest. 8. num. 150.

3. Vnde ex hac doctrina inferunt, & rectè, supradicti Authores, quòd virgo, quæ morosè delectatur circa aliquem, non tenetur in confessione aperire circumstantiam virginitatis, & dicere se, cum esset virgo, delectationem morosam de iuvene, vel Religioso suscipisse; etiam si virgo se polluat cogitando super illos: quidquid in contrarium asserant Reginaldus var. resolut. cas. 18. numero 9 qui multos alios citat.

4. Secundò inferitur, iuveni, qui morosè delectatur de virgine, sine tamen voluntate inferendi ei violentiam, sufficere, si dicat in confessione, se delectationem habuisse circa feminam solutam. Idem dicendum est, si cum virgine copulam habuerit: nam, si sponte consentit, sufficit dicere, se toties copulam habuisse cum femina soluta. Et ratio supradictorum est; quia, vt notauimus, quando virgo sponte consentit, peccatum, seu stuprum illud non differt à simplici fornicatione. Et hæc opinio est probabilissima. & tuta in praxi. Notandum est etiam hic à fortiori cum Bonacina de matrim. q. 4. punct. 11. numero 9. non esse necessariò explicandam in confessione sodomiam commissam fuisse cum virgine: sed sufficere, si dicatur, commissam fuisse cum

femina: nam per hoc peccatum non violatur claustrum virginale.

5. Notandum est etiam, vt obseruat Sancius in suis practicis disputatiouibus, aliquos Viros doctos ex Societate Iesv censuisse, sat esse stuprantem foeminam per vim fateri se commississe simplicem fornicationem per violentiam. Sic ille disp. 29. licet ipse hanc sententiam in n. 9. non admittat.

6. Et tandem notandum est, quòd, etiam stando in prima opinione, quam * supra posuimus, quando virgo sola polluitur, non tenetur exprimere circumstantiam virginitatis, quia, licet per illam pollutionem perdatur virginitas, prout est virtus; non tamen prout dicit integritatem signaculi. Et ita docet Filliucius tom. 2. tract. 30. c. 3. n. 74. Vide Resol. 67. tract. 4. de Sac. in tertia huius Operis Part.

* Suprà in §. Vide, huius Ref.

Quæ hic est in 12 Re. 65,

RESOL. XCIV.

An raptus sit circumstantia necessariò consuetudinaria, si virgo sponte consentit.

Et quid, si parentes actualiter repugnent; quia tunc sit eis manifesta vis, an tunc erit talis circumstantia in confessione aperienda; secus autem minime?

Et docetur, quod quando virgo sponte consentit, stuprum, & raptus non differt à simplici fornicatione, & sic sufficit, vt in confessione quis dicat, fornicatus sum semel.

Nec tenetur corruptor ad aliquam restitutionem faciendam virgini, vel parentibus, quia volenti, & consentienti non fit iniuria, & virgines sunt dominae sui corporis, non autem parentes, aut tutores. Ex part. 1. tr. 7. Ref. 37.

§. 1. Negatiuè respondeo: quando virgo consentit in raptu, quamuis parentes dissentiant, & tutores, ac ij, qui loco parentum se habent, solum erit fornicatio, vel furtum simplex; & non erit necessariò explicanda ratio virginitatis, nec iniuria facta parentibus, si tamen raptum nesciant: nam si parentes actualiter repugnent, quia tunc fit eis manifesta vis, & iniuria, erit talis circumstantia in confessione aperienda: secus autem minime, vt supra diximus de stupro, cum Lessius lib. 2. c. 10. dub. 1. Sanchez de matr. tom. 2. lib. 7. disp. 4. n. 5. & alij. Licet contrarium docuerit Caietanus 2. 2. q. 154. art. 6. ad 1. dub. Corduba in lib. 1. q. 13. Bart. Ledelma de Penit. dub. 10. n. 1. Vega in sum. tom. 1. c. 5. cas. 25. & alij.

Sup. hoc infra in Ref. 165 §. In Ref. 37. & in §. not. primæ post seq. huius Ref.

Suprà in Ref. præterita, & in alia Ref. & §. eius primæ annot.

2. Sed tu tene nostram sententiam. Vnde non tenentur, nec debent Confessarij dictas puellas stupratas, vel raptas, interrogare, an virgines essent: nec corruptores tenentur dictam circumstantiam stupri, vel raptus explicare, nisi cum violenter, ac repugnantem virginem deflorant, vel rapiunt; quia in tali casu solum datur ratio veri stupri, & raptus; non autem, quando virgo sponte, ac liberè consentit: nam in isto vltimo casu, quando virgo sponte consentit, stuprum, & raptus non differt à simplici fornicatione, & sic sufficit, vt in confessione quis dicat: Fornicatus sum semel. * Nec tenetur corruptor ad aliquam restitutionem faciendam virgini, vel parentibus, seu illius tutoribus: quia volenti, & consentienti nulla fit iniuria: & virgines sunt dominae sui corporis, non autem parentes, aut tutores. Et ita docet Navarra de restit. lib. 2. c. 3. num. 423. Sotus de inst. lib. 4. q. 7. art. 1. ad 2. Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 22. sect. 4. Graffius lib. 2. decis. an. cap. 79. num. 13. & alij. Plura super hac materia reperies in tractatu 4. de Sacram. Resol. 67. * in tertia huius Operis parte.

* Sup. hac restitutionse in Ref. seq. §. Sed te. ante medium, à vers. Constat. matur. & in alio vers. eius annot.

* Quæ hic est infra Ref. 165. §. In Ref. 34.